

[Simonsen.]

Statsminister er jo i det beskæftigelsesmæssige ude efter gode Raad fra det private Initiativ. Statsministeren har hidtil maattet gaa tomhændet omkring, og det er nedslaaende, at en Mand i den høje og ansvarfulde Stilling, som Statsministeren har, maa gaa med tomme Hænder over for et saa alvorligt Problem; og dersom vi fra Landbruget med de tomme Lommer har gode Raad i saa Henseende, er det vor Pligt at give dem. Formaalet maa altid være i et velordnet Samfund, at der er saa faa tomme Hænder og for øvrigt ogsaa saa faa tomme Lommer som muligt.

Mit lille Raad er kort dette. Ministeren for offentlige Arbejder bør henstille til samtlige Kommuner og Amter, at man i Tiden fra 1. August til 1.—15. September, alt efter hvor længe Høsten varer, indskrænker offentlige Arbejder til det allernødvendigste. Der er for mig ingen Tvivl om, at det store Flertal af de Arbejdere, der beskæftiges ved de forskellige offentlige Arbejder ude i Landdistrikterne, vil kunne finde Anvendelse ved Høstarbejde. Det har harmet mig at se disse Folk cykle til Vejarbejde el. lign. i hele den Tid, da vi i Høsten stod og savnede Folk og ofte maatte forlænge Dagen til det urimelige eller køre med halv eller tre Fjerdedele Arbejdskraft.

Det er mig bekendt, at mange Kommunalraad i deres Dispositioner tager et vist Hensyn til Høstravlheden. Derimod er det vist sjældent, at Amterne afbryder et Arbejde af den Slags Hensyn. Jeg tror, at en Henstilling fra højeste Sted vilde være i høj Grad paa sin Plads. Jeg vil ogsaa tro, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder er en saa praktisk Mand; at han vil kunne forstaa dette. Jeg er vel klar over, at mit lille Raad ikke i stort Omfang afhjælper Arbejdsløsheden; men det Arbejde, der er indstillet i den Maanedes Tid, Høsten varer, løber jo ikke væk; det gør Høstarbejdet derimod paa den Maade, at der bliver slidt meningsløst haardt og længe af de Medhjælpere, der er til Raadighed.

Saa er der tillige en moralsk Side i dette Spørgsmaal, og den er slet ikke uvigtig, nemlig den, at en saadan Henstilling, som jeg gaar ud fra vilde blive efterfulgt i vidt Omfang, vilde bevirke, at Befolkningen baade i By og paa Land vilde faa en Mindelse

om, hvad Høsten betyder for vort Samfund. Dette vil slet ikke være til nogen Skade. Det er godt nok, at vi ved forskellige Lejligheder taler derom og drikker en Skaal for det gode Forhold og Samarbejde, men endnu mere effektivt tror jeg det vilde virke for Samarbejdet og det gode Forhold, at man i Praksis fik Dokumentation for, at det var af Betydning, at Landets Høst ved forenede Kræfter kom godt i Hus.

Nu er jeg ganske klar over, at adskillige af de, om jeg saa maa sige, overmodne Fagforeningspolitikere her i Salen straks tænker: Men kan Landbruget saa give en ordentlig Løn, en tariffmæssig Betaling for Arbejdet? Ellers skal vi meget have os frabedt et saadant Eksperiment.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade et Par Bemærkninger til min kære Kollega i Bække-Kredsen, det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen, der forleden her i Tinget talte indigneret om de karrige Sogneraadovre i Jylland, der — som han sagde — var saa uanstændige, at de aflønnede de Folk, Kommunerne beskæftigede, med en Timeløn af fra 75 Øre til 90 Øre. Udtalelsen staar i Fortrykket Sp. 1040.

Det ærede Medlem faar sikkert Tilslutning til Forargelsen fra adskillige Partifæller, men oprigtig talt — er der egentlig nogen Grund til Forargelse? Alt taget i Betragtning er 75—90 Øre i Timen ikke nogen daarlig Aflønning ude paa Landet. Jeg er slet ikke sikker paa, om ikke denne Løns Købeevne er større derude, hvor Leveomkostningerne er langt lavere, end en Timeløn paa ca. det dobbelte herinde under Byernes høje Leveomkostningsniveau. Een Ting er i hvert Fald sikkert, at faa eller ingen af de 100 000 Husmænd Landet over har en Timeløn, der ligger blot i Nærheden af 75 Øre.

Dertil kommer, at en meget væsentlig Del af det Arbejde, Kommunerne lader udføre, ofte har Karakter af sociale Foranstaltninger, ud fra den Betragtning, at Arbejde er bedre end Understøttelse. Over for den Slags Arbejder er det dog vist Sociallovens Mening, at Kommunens Lønninger ikke maa ligge højere end det private Arbejdsmarkeds; „den paa Egnen gængse Løn“ er vist Udtrykket, der bruges i Arbejdsløshedsloven. Jeg vil ud fra dette gerne spørge det ærede Medlem — og der kunde være Grund til at